

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

7 februari 2001

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING

**over de toepassing van het decreet van 13 mei 1997
houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie
die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad, voor 1999-2000**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Jan Laurys, Luc Martens ;

de heren Frans De Cock, Freddy Feytons, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Patrick Hostekint, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

mevrouw Margriet Hermans.

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting	4
2. Bespreking	4
Vragen en reacties van de leden	4
– Zeggenschap en besluitvorming	4
– Arbeid en zorg	4
– Beleidsgericht onderzoek	5
– Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen – engagement Vlaamse regering	5
– Pekingverslag zelf : periodiciteit, opmaak	5
– Cel Gelijke Kansen – Pluspunt	5
– Netwerkvorming emancipatie-ambtenaren	6
– Projecten	6
Antwoord van/namens de minister en reacties van de leden	6
– Budget	6
– Netwerkvorming emancipatie-ambtenaren	6
– Zeggenschap en besluitvorming	7
– Cel Gelijke Kansen – Pluspunt	7
– Arbeid en zorg	7
– Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen	8
– Pekingverslag zelf	8
– Projectsubsidies	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen besprak het Verslag aan het Vlaams Parlement 1999-2000 over de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad, op 18 januari 2001.

Naast mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, namen ook mevrouw Rita Brauwers, kabinetsmedewerker, en de heer Stefan Kerremans, cel Gelijke Kansen in Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, namens de minister deel aan de bespreking.

1. Toelichting

Voor de toelichting verwijst de minister naar de inleiding van het Pekingverslag zelf.

2. Bespreking

Vragen en reacties van de leden

Mevrouw Ria Van Den Heuvel weet de waarde van het verslag te appreciëren. Het overzicht van activiteiten toont aan dat er heel wat ondernomen wordt, ondanks het kleine budget dat naar gelijke kansen voor mannen en vrouwen gaat. Toch wil het lid enkele bezorgdheden naar voren brengen.

De globale financiële ondersteuning voor de positie van de vrouw neemt af ten voordele van andere doelgroepen van het gelijkekansenbeleid. Het lid vindt dit geen goede evolutie.

Zeggenschap en besluitvorming

Hoe worden de adviesorganen benaderd opdat ze eind dit jaar evenwichtig zijn samengesteld, vraagt mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Het lid heeft een actuele vraag gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, over de samenstelling van de schepencolleges. De aanleiding was het feit dat in het arrondissement Antwerpen nog steeds twee gemeenten een enkel door mannen sa-

mengesteld college hebben, zelfs al zetelen er in de gemeenteraad 40 percent vrouwen. Aan die colleges moet het signaal gegeven worden dat dit onbehoorlijk bestuur is. Minister Johan Sauwens overwoog een soort quotum in te voeren of minstens een systeem uit te werken waardoor de colleges minimaal een afspiegeling moeten zijn van de vertegenwoordiging mannen-vrouwen in de gemeenteraad. Het lid kreeg hierop graag een reactie van de minister.

Aan politici wordt gendertraining aangeboden. Hoe enthousiast zijn de betrokkenen om de training te volgen ?

De Vlaamse opdrachthouder voor emancipatiezaken, mevrouw San Eyckmans, lanceert het experimenteren met deeltijdse topfuncties in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Mevrouw Ria Van Den Heuvel vraagt dit te ondersteunen en op te volgen.

Positief is de structurele investering in de begeleiding van ambtenaren uit andere departementen, zegt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Waar het in de inleiding van het verslag gaat over de aanwezigheid van vrouwen in bestuurs- en verantwoordelijke functies, werden sommige conclusies van het rapport van de cel Gelijke Kansen over de evenwichtige vertegenwoordiging in adviesorganen niet expliciet vermeld, evenmin als de oorzaken. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreurt dit. Die conclusies moeten in dit verslag herhaald worden.

Arbeid en zorg

Mevrouw Ria Van Den Heuvel staat volledig achter het promoten van de combinatie van arbeid en gezin in de bedrijfswereld. De minister lanceerde ook een campagne waarbij vrouwen aangemoedigd worden vroeger aan kinderen te beginnen. Het lid vindt het een gemiste kans dat niet ook jonge mannen worden aangesproken en hoopt dat de volgende campagne tot hen wordt gericht.

In verband met de campagne voor de combinatie arbeid en gezin wil mevrouw Patricia Ceysens nog andere benaderingen inbrengen, nl. het promoten van de mogelijkheid van thuiswerk en de mogelijkheden voor het uitbesteden van zorg (diensten van bedrijven aan particuliere gezinnen). Het lid vindt dat dit meer aandacht moet krijgen. In verband met thuiswerk denkt het lid bv. aan het systeem bij Kind en Gezin, dat positief werd ervaren, maar zich toch niet lijkt te verspreiden.

Beleidsgericht onderzoek

Mevrouw Ria Van Den Heuvel vindt dat er weinig systematiek terug te vinden is in het wetenschappelijk onderzoek, zowel wat thema's als wat bestede kredieten betreft. Hoe wordt het nut van onderzoek geëvalueerd ? Wat gebeurt er met de resultaten van het onderzoek ? Het lid pleit voor een soort resultaatsverbintenis voor de opdrachtgever. Zij wenst ook op de hoogte te worden gebracht van de afgeleverde studies.

Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen – engagement Vlaamse regering

In hoeverre is dit verslag aan het Vlaams Parlement een aanleiding tot gesprek met de collega-ministers ? Mevrouw Ria Van Den Heuvel meent dat het verslag een instrument kan zijn om de andere ministers van de Vlaamse regering aan te spreken op hun voornemens op het vlak van gelijkekansenbeleid.

Conform het beleidsactieplan gelijke kansen moet voor elk beleidsdomein tegen het einde van de zittingsperiode een zelf vooropgestelde doelstelling gerealiseerd worden. Volgens de heer Koen Helsen zou dit beter continu uitgewerkt worden in een beleidsplan en doorgevoerd worden in het volledige beleid.

De Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen komt blijkbaar regelmatig bijeen, stelt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vast, maar de interdepartementale commissie blijft meer motivatie vragen van de top van de administratie. Volgens het lid kan ook meer motivatie gevraagd worden van de Vlaamse ministers. Naar de doelstellingen die de Vlaamse ministers in het kader van het beleidsactieplan tegen het einde van de zittingsperiode moeten realiseren, heeft het lid tevergeefs gezocht in dit verslag.

Pekingverslag zelf : periodiciteit, opmaak

Uit het verslag blijkt een positieve evolutie in de administratie en de VOI's, stelt de heer Koen Helsen. Volgens spreker kan beter aangestuurd worden op een meerjaarlijks verslag.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt op dat de methodiek bij het opstellen van het verslag ieder jaar verschilt. Het lid pleit voor meer uniformiteit zodat de vergelijking met vorige jaren makkelijker wordt. De bestede bedragen bv. worden soms wel

en soms niet vermeld. Bovendien slaan de bedragen niet altijd op het gelijkekansenbeleid mannen-vrouwen, maar op het ruime gelijkekansenbeleid. De manier waarop fiches ingevuld worden door VOI's, WI's en departementen is soms nietszeggend, bv. als evaluatie : "wordt opgevolgd". Verder gaat het verslag bijna uitsluitend over het jaar 2000 ; over de periode uit 1999 is bijna niets terug te vinden, stelt het lid.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ziet geen enkele reden om het verslag niet meer jaarlijks uit te brengen. De jaarlijkse verslaggeving is decretaal bepaald. Een jaarlijks verslag is een jaarlijkse stimulans voor het gelijkekansenbeleid, doordat de gegevens vergeleken kunnen worden. Bovendien moeten andere verslagen aan het parlement ook jaarlijks uitgebracht worden. Het opmaken van het verslag, vooral het verzamelen van de gegevens door de verschillende departementen en diensten, zou doorheen het jaar een automatisme moeten zijn, vooral met de huidige informaticamogelijkheden.

Overigens werden de decretale bepalingen over het tijdstip van het uitbrengen niet gerespecteerd. In het decreet werd er uitdrukkelijk voor gekozen om de te rapporteren periode telkens af te sluiten in juni-juli, zodat het verslag bij de opening van het nieuwe zittingsjaar bij het parlement wordt ingediend voor bespreking. Het is essentieel dat elementen uit het verslag meegenomen kunnen worden bij de begrotingsbesprekingen.

Cel Gelijke Kansen – Pluspunt

De cel Gelijke Kansen is nog steeds onderbemenst, meent mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Ondanks PIP en PEP (personeelsimplementatieplannen en personeelsevaluatieplannen) verandert er weinig. Dit is frustrerend voor de betrokkenen. Waar zal de cel ondergebracht worden bij de hervorming van de administratie ? Het is essentieel dat verslagen over horizontale bevoegdheden op één plaats bewaakt worden. Het lid vraagt meer aandacht voor de cel Gelijke Kansen.

Het inschrijven op de gegevensbank Pluspunt gebeurt via de cel Gelijke Kansen. Het inventariseren van de samenstelling van advies- en beheersorganen zit bij de Secretarie van de Vlaamse regering (departement Coördinatie). Volgens het lid zorgt dit voor moeilijkheden om te weten in welke sectoren bijkomende sensibilisering voor kandidaten van Pluspunt nodig is.

Netwerkvorming emancipatie-ambtenaren

Er wordt een netwerk opgezet met de gemeentelijke en provinciale emancipatieambtenaren. Wie neemt de financiering van de provinciale emancipatieambtenaren over, vraagt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Het lid heeft opgevangen dat hun opdracht zou worden uitgebreid van het gelijkekansenbeleid mannen-vrouwen naar het ruimere gelijkekansenbeleid. De provinciale ambtenaren hadden anders werk genoeg met het gelijkekansenbeleid mannen-vrouwen, vooral omdat zij de verbinding zijn naar het gemeentelijk gelijkekansenbeleid, waar het gelijkekansenbeleid vaak bovenop het gewone takenpakket komt.

Projecten

Bij de projectfiches van gesubsidieerde NGO's en vrouwenorganisaties zijn van de klassieke vrouwenorganisaties slechts drie projecten terug te vinden, nl. van liberale vrouwenorganisaties. Werden er geen andere projecten van klassieke vrouwenorganisaties goedgekeurd? Volgens mevrouw Riet Van Cleuvenbergen werd bij de weigering van een voorstel tot project door de administratie aangevoerd dat er geen subsidies meer gegeven worden aan projecten die door één zuil ingediend worden. Het lid begrijpt niet waarom projecten van liberale vrouwenorganisaties dan wel worden aanvaard. Iedereen moet gelijk behandeld worden. Bij de bespreking van de beleidsnota en de begroting 2000 vroeg het lid hoe met de projecten zou worden omgegaan. De minister antwoordde toen dat dit nog herdacht moest worden. Aanvragers van project-subsidies werden door de administratie verwezen naar de reglementering op de website van het ministerie. Tot de maand mei kon men er de reglementering aantreffen die door de vroegere minister Brigitte Grouwels uitgevaardigd was. En toch werden in die periode projecten afgewezen. Als de aanvragers overigens tot mei op een nieuwe visie moeten wachten, is dit geen goed beleid. De verenigingen die vorig jaar subsidies aangevraagd hebben, zouden volgens dit verslag verwittigd worden van de gewijzigde regeling. De centrale koepels werden verwittigd, maar niet alle verenigingen. Dat heeft tot gevolg dat sommige verenigingen eigen middelen moesten ophoesten. Dit komt de continuïteit niet ten goede.

Bepaalde departementen en diensten scoren zeer goed op het vlak van gelijkekansenbeleid mannen-vrouwen, meent mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Zij denkt aan het departement Onderwijs en aan de VDAB die zowel ten aanzien van de doelgroep als ten aanzien van de eigen ambtenaren

zeer gedifferentieerd werkt. Waarschijnlijk spelen de Europese subsidies hier ook een rol in. Ook Buitenlands Beleid (buiten Europa) kent een opvallend groot aantal projecten. De afwezigen blijven ruimtelijke ordening en openbare werken enz. De werking van de emancipatie-ambtenaren is niet expliciet in het verslag opgenomen omdat dit het voorwerp uitmaakt van een afzonderlijke rapportering. Het lid betreurt dit en pleit ervoor toch de link te leggen.

Mevrouw Patricia Ceysens is verheugd uit de projectfiches te kunnen afleiden dat in vergelijking met vorige jaren de ontzuiling gewerkt heeft.

*Antwoord van/namens de minister en reacties van de leden**Budget*

Mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, antwoordt dat gepoogd werd de budgetten in de begroting zoveel mogelijk uit te splitsen naar het specifieke gelijkekansenbeleid mannen-vrouwen. Voor alle projecten is dat echter moeilijk te realiseren. In het Peckingverslag staat dat het budget voor initiatieven voor vrouwen met 11,5 percent verminderd is in vergelijking met 1999. De minister wijst er op dat dit een vertekend beeld geeft, want de vergelijking is gebaseerd op cijfers van september 2000. In het laatste halfjaar van 2000 zijn echter nog heel wat uitgaven gedaan voor initiatieven voor vrouwen.

Netwerkvorming emancipatie-ambtenaren

Het versterken van het beleid wordt echter niet alleen vertaald in de middelen, stelt de minister. Door de nauwere samenwerking en netwerkvorming met de provinciale en gemeentelijke emancipatie-ambtenaren kan de slagkracht verhogen. Bij de start van de nieuwe bestendige deputaties heeft de minister de députés voor welzijn en gelijke kansen ontvangen. Met hen werd afgesproken dat er een verschil is tussen het toegankelijkheidsbeleid en het beleid van de emancipatie-ambtenaren, ook al omdat de députés voor gelijke kansen en welzijn niet altijd dezelfde personen zijn. Voor de provinciale emancipatie-ambtenaren heeft federaal minister Laurette Onkelinx 1 miljoen frank per provincie en voor Brussel gegarandeerd voor 2001. De contracten van de provinciale emancipatie-ambtenaren lopen tot 30 juni 2001. Na evaluatie worden de contracten voortgezet, onder begeleiding van een stuurgroep om op die manier meer greep te krijgen op het provinciale gelijkekansenbeleid. Er

is een principiële beslissing dat Wallonië en Vlaanderen elk 5 miljoen frank bijdragen. Met de cofinanciering van de provincies komt het totale bedrag op 34 miljoen frank. Tussen de députés en de Vlaamse Gemeenschap werd afgesproken een soort protocol op te stellen.

Zeggenschap en besluitvorming

Wat de gemeenten betreft, zal de minister ook de nieuwe schepenen bevoegd voor gelijke kansen ontmoeten en hun instrumenten aanreiken om dit beleid ernstig in te vullen. De minister wil ook structureel werken aan de vertegenwoordiging van vrouwen in de uitvoerende mandaten op gemeentelijk niveau. De campagne “Evenwicht, jij kiest” wordt doorgetrokken : er worden een aantal ‘vertroetelmomenten’ georganiseerd voor de vrouwelijke gemeenteraadsleden. Heel veel vrouwen haken immers af in de loop van een legislatuur. Het is belangrijk dat zij ondersteund worden.

Minister Mieke Vogels zegt verder dat aan elk adviesorgaan dat nieuwe voorstellen doet voor zijn samenstelling, systematisch een brief wordt gestuurd met de waarschuwing dat de rechtmatigheid van hun adviezen eind dit jaar vervalt als de organen de tweederdesamenstellingsnorm niet respecteren. Er werd ook een onderzoek uitgeschreven omtrent de drempels bij de advies- en beheersraden om zich naar die norm te schikken. In het kader van het beter bestuurlijk beleid werd uitdrukkelijk aan de bijzondere commissarissen, de heer Leo Victor, secretaris-generaal departement Algemene Zaken en Financiën, en de heer Eric Stroobants, secretaris-generaal departement Coördinatie, die de hervorming van de administratie voorbereiden, gevraagd om die decreten mee te nemen zodat niet met verkeerde samenstellingen wordt vertrokken bij de heroriëntering van de adviesorganen.

Cel Gelijke Kansen – Pluspunt

Op de gegevensbank Pluspunt zijn ondertussen 280 vrouwen ingeschreven, zegt de minister. Mevrouw Rita Brauwers, kabinetsmedewerker, antwoordt verder namens de minister dat de specialisaties van de ingeschreven vrouwen zeer divers zijn. Voor een overzicht moet eerst nagegaan worden welke afspraken met de kandidaten werden gemaakt over het vrijgeven van gegevens.

Het is in ieder geval de bedoeling een lijst op te maken met het oog op 1 januari 2002, datum waarop de samenstelling van alle adviesorganen even-

wichtig moet zijn. Nu de PIP's en PEP's afgerond zijn, ligt een aanvraag klaar voor aanwerving van een voltijdse medewerker (1 VTE) voor de Pluspuntbank. Eén VTE is essentieel om de in- en uitstroom goed te begeleiden. Eerstdaags wordt de goedkeuring van de Vlaams minister bevoegd voor ambtenarenzaken, de heer Johan Sauwens, verwacht. Een voorlopig overzicht van de kandidaten met vermelding van de sector, de leeftijd, de coördinaten... wordt aan de leden opgestuurd.

Arbeid en zorg

Wat de combinatie arbeid en gezin betreft, belooft de minister haar visietekst aan de leden te bezorgen. De minister denkt niet dat de benadering te eng is. De visietekst vertrekt van de idee van de levensloopbaan, en gaat ervan uit dat mannen en vrouwen beginnen aan een volwaardige carrière zowel op het vlak van arbeid als van gezin. Dit kan niet zonder meer diensteneconomie. De minister is steeds bereid hierover een debat te voeren. Dat de pers nu focust op zorgkrediet, loopbaanonderbreking enz. heeft vooral te maken met de Vesoc-onderhandelingen. De minister is er wel geen voorstander van thuisarbeid te koppelen aan zorg. Vrouwen lopen dan weer het risico dat ze een dubbele taak opnemen, wat overigens niet efficiënt is.

Mevrouw Patricia Ceysens merkt op dat thuiswerk vooral tijdswinst betekent doordat de verplaatsing naar het werk wordt uitgespaard. Mevrouw Sonja Becq wijst op het nadeel van thuiswerk : het isoleren van de werknemer. Om de verplaatsing te beperken, wordt het werk nu meer en meer gedecentraliseerd door het opzetten van pools dichterbij huis.

Het systeem bij Kind en Gezin bestaat erin dat de werknemer één dag (flexibel) thuis werkt, zegt de minister. Het systeem wordt in maart-april 2001 geëvalueerd. Daarna zal men ermee naar buiten komen en de voordelen van thuiswerk genuanceerd kenbaar maken.

De minister ontkent dat een grote campagne zou worden gevoerd over het op tijd krijgen van kinderen. Bij de voorstelling van de Gezondheidsindicatoren heeft de pers dit thema eruit gelicht. De geboortequota hangen nauw samen met de activiteitsgraad van vrouwen. Het krijgen van kinderen op latere leeftijd heeft niet alleen demografische, maar ook gezondheidsgevolgen. De minister neemt dit thema mee in de campagne arbeid en gezin, en in de wedstrijd voor een mensvriendelijk bedrijf, waarbij bedrijven worden aangespoord meer tijd te maken voor gezinsplanning. In het kader van de

vergrijzing en de betaalbaarheid van de sociale zekerheid is dit mee de verantwoordelijkheid van de werkgever. Er mag geen bedrijfscultuur heersen waarbij eerst aan de carrière moet worden gedacht en dan aan kinderen.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel vindt dat ook aan de mannen zelf de boodschap moet worden gegeven dat ze beter minder werken als er jonge kinderen zijn in het gezin.

Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen

Conform een regeringsbeslissing is de Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen terug opgestart om het beleidsactieplan gelijke kansen op te maken, zegt mevrouw Rita Brauwers, kabinetsmedewerker, namens de minister. Dit is echter een moeilijk proces. De Vlaamse regering heeft beslist de commissie te ondersteunen en de ambtenaren de opdracht te geven dit plan op te maken. De kabinetten werden uitgenodigd actieplannen te maken. Sommige actieplannen zijn reeds ingediend, maar waren echter onvoldoende. Het is de bedoeling in 2001 intens verder te werken met de interdepartementale commissie op het niveau van de administratie. Tegelijk wordt een bilateraal overleg gestart op kabinetsniveau. De bereidwilligheid is aanwezig, maar er is nood aan voorafgaandelijke vorming en informatie. Samen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) wordt een boekje met een toegankelijk begrippenkader uitgegeven en wordt informatie aangereikt aan elk kabinet, met praktijkvoorbeelden. Er werd ook een studiedag rond gender georganiseerd, waarvoor veel belangstelling vanwege de administratie was. De minister voegt eraan toe dat men erover moet waken dat de gehanteerde begrippen toegankelijk zijn voor wie er niet mee vertrouwd is.

Pekingverslag zelf

Wat het opstellen van het verslag betreft, werd er naar gestreefd dezelfde methodiek te hanteren als vorig jaar, verklaart de heer Stefan Kerremans, van de cel Gelijke Kansen, namens de minister. Het Pekingactieplatform heeft twaalf aandachtsgebieden vooropgesteld. Er werd steeds gepoogd die aandachtsgebieden te volgen en per aandachtsgebied de initiatieven in Vlaanderen te rangschikken. De auteur heeft er echter – sinds het vorige verslag – voor geopteerd om één aandachtsgebied ('H. Institutionele mechanismen voor verbetering van de positie van de vrouw') eruit te lichten omdat dit een algemeen overkoepelend domein is voor de

hele overheid. Die optie werd genomen om het verslag meer leesbaar te maken.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt op dat de vergelijking met vorige verslagen moeilijk blijft. Bovendien is de dikke bundel, zonder korte samenvatting, vrij ontoegankelijk voor buitenstaanders. De minister is het daar niet mee eens. Als het verslag dunner zou zijn, zou verweten worden dat het onvoldoende gegevens bevat. In de inleiding wordt kort de inhoud van het verslag geschetst. Het vijfde verslag voor 2001 zal qua methodiek niet wijzigen. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen dringt toch aan op een korte samenvatting.

Over het tijdstip waarop het verslag wordt uitgebracht, zegt de minister dat men moeilijk kan verwachten dat het verslag in september klaar is. De te behandelen periode wordt afgesloten eind juni. In juli wordt de begroting voor volgend jaar opgesteld. Augustus is vakantiemaand voor de administratie. De toelichting bij de begroting en de beleidsbrieven bieden genoeg informatie over de inhoudelijke lijnen van het beleid voor het volgend jaar, in een meerjarenperspectief, vindt de minister. Persoonlijk zou de minister opteren voor een tweejaarlijks verslag, maar zolang de decretale bepaling niet wijzigt, zal ze uitgevoerd worden.

Projectsubsidies

Er zijn twee soorten subsidies, antwoordt de minister verder. Enerzijds zijn er de subsidies voor de verenigingen die nominatim in de begroting opgenomen zijn. Het Vrouwen Overleg Komitee werd bij de vorige begroting nominatim opgenomen. Met hen worden convenanten aangegaan waarin de wederzijdse engagementen zijn opgenomen. Anderzijds zijn er de projectsubsidies (op de verschillende beleidsdomeinen). Gelijke Kansen heeft het goede voorbeeld gegeven door in het verleden te starten met een Subsidiegids. De minister zegt dat vorige regeringen ook niet telkens alle verenigingen die het vorige jaar een project hadden ingediend, aanschreven om de wijzigingen in de reglementering aan te kondigen. De minister geeft wel toe dat de Subsidiegids iets te laat werd aangepast. De minister belooft dat dit niet meer zal gebeuren. De subsidiëring verloopt nog steeds per jaar, wel met de mogelijkheid tot verlenging van een jaar als de inspecteur van Financiën toelating geeft. Subsidiëring op langere termijn is niet mogelijk. De minister laat zich niet in met de inhoudelijke beoordeling van projecten. Mevrouw Rita Brauwers, kabinetsmedewerker, voegt daar namens de minister aan toe dat zuiloverschrijdende werking geen uitsluitende voorwaarde is. Wel werd geopteerd om

(zuiloverschrijdende) samenwerking te stimuleren, om de krachten te bundelen en de enorme versnippering uit het verleden tegen te gaan.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen repliceert dat uit het Pekingverslag blijkt dat de subsidies niet opgebruikt waren. Het lid vindt het ook onbehoorlijk dat de hertaling van de beleidsbrief gelijke kansen ook van die middelen betaald werd. Ten derde wijst de spreker erop dat van de liberale vrouwenverenigingen blijkbaar geen zuiloverschrijdende samenwerking verwacht wordt. In de vorige verslagen werd vermeld hoeveel middelen de verenigingen zelf inbrachten. Heel veel projecten zijn erkend zonder dat ze gesubsidieerd worden. Het lid dringt aan dat dit in de toekomst duidelijk wordt aangegeven. In het verslag zelf werd vermeld dat de gewijzigde regelgeving doorgestuurd werd. Het lid onderstreept dat de koepels niet alle verenigingen verwittigen. Zij weten niet welke verenigingen een project indienen.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel vindt het de opdracht van de koepels om hun verenigingen te informeren over gewijzigde regelgeving. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen oppert dat dit twee maanden tijd in beslag neemt.

Mevrouw Rita Brauwers, kabinetsmedewerker, antwoordt namens de minister dat het budget wel volledig werd opgebruikt. Dit komt echter niet tot uiting in dit verslag omdat de rapportage telkens over een half jaar loopt. In september zijn nog niet alle subsidies toegekend.

De verslaggever,

De voorzitter,

Ria VAN DEN HEUVEL

Patricia CEYSENS
